

og som ikke maa komme frem. Nej, Skovarbejderne ønske selvfølgelig, at deres Krav skulle komme offentlig frem, for de kunne godt være bekendt at faa dem frem. Saa sagde det ærede Medlem for Ribe, at det er Agitation, naar vi støtte Skovarbejdernes Krav og stemme for dem.

Nu er det underligt, at det ærede Medlem for Ribe er saa bange for Agitation, thi er der nogen, som i sin Livstid har drevet Agitation i Politik, saa tror jeg, det ærede Medlem for Ribe er Nummer 1; er der nogen, som har rejst Landet rundt fra den ene Ende til den anden og agiteret og levet højt paa Agitation og Fraser, saa tror jeg, det er det ærede Medlem. Nej, det kan heller ikke være ærlig ment, naar det ærede Medlem for Ribe er saa bange for Agitation. Det kan det ikke være, saa skulde han da have forandret sig overordentlig meget i den sidste Tid (Afbrudelse: Det har han skam ogsaa!) Ja, han har rigtignok forandret sig; han er snart ikke til at kende igen. Saa siger det ærede Medlem, at naar denne Sag havde faaet Lov til at gaa stille og roligt, havde Skovarbejderne maaske nu faaet deres Krav opfyldt; han stoler nu saa godt paa Landbrugsministeren. Men nu har Landbrugsministeren i 2 Aar siddet og overvejet og tænkt over denne Sag uden at komme til noget Resultat, skønt det dog ikke er noget stort og indviklet Spørgsmaal. Jeg kan ikke forstaa, at Landbrugsministeren skal bruge 2 Aar for at komme til et Resultat, ja, end ikke er kommen til noget Resultat endnu, thi han er ikke videre end for 2 Aar siden. Skovarbejderne have nu holdt sig rolige i 2 Aar, og nu synes de, at de ere blevne kede af at vente, og saa ere de atter fremkomne med deres Krav. Jeg tror netop, at det er heldigt, de ere komne frem dermed, thi det kunde jo se ud til, som om Ministeren helt havde glemt denne Sag.

Saa siger det ærede Medlem — og jeg synes, det er en meget grov Beskyldning mod hans gode Ven Landbrugsministeren — at hvis vi ikke havde taget Sagen frem, var Skovarbejdernes Krav blevet imødekommet. Det vil med andre Ord sige, at han fremsætter en Beskyldning mod Landbrugsministeren for, at han ikke ser paa selve Sagen, men paa den Agitation eller

den Virksomhed, som drives fra visse Partiers Side her i Salen, og det er det, han lader sig bestemme af. Det ærede Medlem for Rønne (Blem) sagde det samme, at det er os, der have forhindret dem i at faa de 20 Kr. i Erstatning for Slid paa Værktøjet. Jeg kan ikke forstaa de Herrens Stilling: Det ene Øjeblik sige de, at vi have ingen Magt, vi kunne ingen Ting gøre, det næste Øjeblik sige de, at vi 16 Mand have den Magt, at vi have forhindret hele det øvrige Ting i at kunne gennemføre dette. Jeg synes ikke rigtigt, det passer, at vi i det ene Øjeblik gøres saa magtesløse, saa at vi slet ingen Ting formaa, og i næste Øjeblik blive til en Stormagt, saa at de Herrer ikke kunne komme frem og udøve den Kærlighed mod Arbejderne, som de saa gerne vilde.

Jeg skal saa for øvrigt forlade det ærede Medlem for Ribe, idet jeg skal gøre den Bemærkning, at han jo hver Samling skal lette sit Hjerte og holde den Tale mod Arbejderne og deres Bevægelse, som han nu har gjort, det ved jeg, og jeg finder mig taalmodig i alle de onde Ord, man siger om os i den Anledning, og det gør jeg, fordi jeg ved, at hver Gang det ærede Medlem holder en saadan Tale mod Arbejderne, gavner han os ganske uhyre, fordi en saadan Tale vækker Opmærksomhed ud over hele Landet, saa at Arbejderne lære det ærede Medlem og hans Parti at kende og vende sig bort fra de Herrer's Parti. Jeg gør Regning paa, at naar det ærede Medlem for Ribe holder en Tale som denne, faa vi mindst 5,000 ny Tilhængere. Jeg skal derfor rolig finde mig i, at han holder den Slags Taler. Ogsaa paa et andet Punkt gavner det os, naar det ærede Medlem saaledes taler imod Arbejdernes rimelige og billige Krav, thi saa forstaa Arbejderne en Ting deraf, og det er dette, at de ad politisk Vej vanskelig kunne gennemføre deres Fordringer, og derfor maa se, om der ikke skulde være andre Veje, ad hvilke de kunde naa frem og saaledes komme de ind paa den faglige Organisations Vej. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlems Tale maatte blive kendt fra Ord til andet af alle Skovarbejdere i Danmark, thi jeg er sikker paa, at Følgen vilde blive, at Skovarbejderne ville forstaa, at nu havde de ikke længere noget at